

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě leden 2020

Slovo na cestu

Milí farníci a přátelé opavské farnosti Panny Marie,

ani jsme se nenadáli a vstoupili jsme do nového roku 2020. Asi nejsem sám, kdo má dojem, že teprve nedávno jsme vstoupili do roku 2000. A teď už je najednou rok 2020! Tehdy se mnoho lidí bálo, co onen rok přinese. Zaznívaly různé katastrofické předpovědi a apokalyptické vize konce světa. Od té doby uběhlo dvacet let! Mnozí nás od té doby opustili, mnozí se narodili, všichni však zestárli. Pán nám ještě dává čas. Proč? Pán *„neotálí splnit to, co slíbil, jak ho někteří lidé obviňují z otálení, ale je k vám shovívavý, protože nechce, aby někdo zahynul, naopak chce, aby se všichni dali na pokání.“* (2Pt 3,9)

Vstoupili jsme tedy do nového roku. První dny každého roku doprovází slavení krásných svátků. 1. ledna je *slavnost Matky Boží, Panny Marie*. O dva dny později *svátek Nejsvětějšího jména Ježíš*. A tři dny po tomto svátku přichází *slavnost Zjevení Páně*, na Východě zvána Epifanie. Můžeme spatřit nějaké poselství v těchto významných dnech?

První den nového roku svěruje Církev své děti do rukou svého předobrazu – Panny Marie. V tento den slavíme její Mateřství, jak připomíná vsuvka tohoto svátku v první mariánské prefaci. Maria je Matkou Boží – matkou Ježíše Krista, který je Bůh i člověk. Matkou nového Adama. A tak všichni ti, kdo se Ježíšovi stávají podobnými svatým křtem – tedy novým narozením – jsou jejími dětmi. Toto nám připomíná ona slavnost. Jsme děti Panny Marie, jako jsme děti Boha Otce. A ona se k nám chová jako dobrá matka – stará se o nás, doprovází nás, ochraňuje nás. O to se můžeme v novém roce opřít.

Třetího ledna slaví církev opět (po určité době zaváhání) svátek Nejsvětějšího jména Ježíš. *„Není nám dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy.“* (Srv. Sk 4,12) Jméno, v němž jsou vyháněni démoni a uzdravováni nemocní podle zpráv Písma svatého. Sv. Bernardin Sienský jej velmi uctíval. Sv. Jana z Arku si jej nechala vyšívat spolu se jménem Panny Marie na svou korouhev. Tento den nám tedy připomíná, abychom každý

svůj den, ba i každou svou činnost začínali ve jménu Ježíšově. Jaký to skvělý motiv k novoročnímu předsevzetí naučit se každodenní práci začínat v Ježíšově jménu!

A konečně šestého ledna slavnost Zjevení Páně, lidově řečeno *Tří králů*. Pán se zjevuje světu jako bezbranné dítě. Dítě, které je zcela odkázáno na rodiče, na lidi okolo. Kdokoli může ublížit dítěti, ono se neumí účinně bránit. Důvěra v Boha. Důvěra v jeho moudrost. Důvěra v jeho vůli. Jsme po celý život Božími dětmi. Spolehněme se, že se Bůh o nás i v novém roce i ve všech letech, které nám dopřeje, moudře a dobrotivě stará.

P. Marek Večerek, nemocniční kaplan a farní vikář

Koledníci

Zaklepali jsme
Otevřeli nám

Zvěstujeme vám
velikou radost
Narodil se
Kristus Pán

Uvěřili nám
Obdarovali nás

A my vám přejeme
aby se narodil
i ve vašich srdcích

Přání se splnilo
Všude byl pokoj
a plno světla

V našich
i v jejich očích
naplno zářila

PRAVÁ
VÁNOČNÍ
RADOST

Mons. Josef Veselý

Modlitba k Božímu milosrdenství

Zemřel jsi, Ježíši,
ale pro duše vytryskl pramen života
a pro celý svět se otevřelo
moře milosrdenství.
Zřídlo života,
nevyčerpatelné Boží milosrdenství,
obejmi celý svět a vylej se na nás.
Amen.

Z Deníčku sr. Faustyny Kowalské

Zajímá nás...

Kdo může/má přijmout biřmování?

Církevní zákony stanoví triviální podmínku, podle které může a má biřmování přijmout každý pokřtěný člověk, který dosud nebyl biřmován. Dále se ale vyžaduje, aby měl užívání rozumu, byl vhodně poučen, řádně připraven a mohl obnovit křestní závazky. První požadavek se týká věku a schopností biřmovance.

V kolika letech je vhodné přijmout tuto svátost?

Biřmování se často nazývá svátostí křesťanské dospělosti. Nesmíme ale směšovat dospělý věk víry s dospělým věkem přirozeného růstu. Mnozí světci dokázali již v raném věku bojovat pro Krista. Ne všem je ale tato schopnost dána. Jedna věc je platnost svátosti, důležitá je ale také snaha vytěžít co možná největší užitek z této svátosti. A k tomu přispěje i větší lidská zralost a zkušenost. Interní doporučení stanovují minimální věk pro přijetí biřmování patnáct let, ale nějaký ten rok navíc rozhodně není na škodu. Zároveň se zdůrazňuje, že neexistuje žádná horní hranice. Každý, kdo dosud nebyl biřmován, by měl tuto svátost přijmout. Dospělost víry znamená být pevně zakořeněn ve víře v Krista, dokázat obhájit před sebou i druhými důvody své víry a statečně o Kristu svědčit celým svým životem.

Biřmovací kmotr

Při biřmování si člověk zvolí kmotra, který mu pomůže věrně plnit křestní sliby pod vedením Ducha, kterého přijal. Pokud je to možné, má to být ten, kdo už plnil úkol kmotra při křtu. Tak se jasněji naznačí spojitost mezi křtem a biřmováním, a také působení kmotra se

stane účinnější. Podmínky pro kmotrovství jsou podobné jako v případě křtu: pokřtěný a biřmovaný katolík, který praktikuje svou víru a žije křesťanským životem. Biřmovaný znamená, že je to dospělý křesťan, který se chce modlit za svého biřmovance a také jej na cestě této dospělosti chce podporovat.

o. Jan Czudek

Foto Anička Zemanová (Člověk a víra)

Setkání v Římě po 30 letech

aneb Národní pouť ČR do Říma (11.–13. 11. 2019)

Když mi můj otec oznámil, že se koná Národní pouť do Říma, uvažovali jsme, že bychom jeli. Tak jako před třiceti lety. Ale nějak jsme se nemohli rozhodnout – jak, s kým, na jak dlouho... Prostě jsme to odložili. Na neurčito. A tak email s nabídkou cestovní kanceláře, který otec dostal 1. listopadu, jsme vzali jako znamení a výzvu. Druhý den jsme se přihlásili, zařídili vše potřebné (volno v práci, výměnu víkendové služby atd.) a v sobotu 9. listopadu vyrazili. Přiznám se, že co se dělo na pouti před 30 lety, si moc nepamatuji – některé útržky se mi postupně vybavily –, ale ta letošní zůstane v mém srdci určitě hodně dlouho.

Naše pouť začala nástupem do vlaku v Opavě a přesunem do Brna, kde jsme nastoupili do autobusu cestovní kanceláře. Cestou jsme zjistili, že v našem autobuse jedou lidé z různých koutů Čech, Moravy a my dva ze Slezska. Nejmladší slečna měla 13 let a nejstarší oslavila před dvěma měsíci 90.

Celou cestu a program pouti popisovat nebudu. Bylo možné vše sledovat v televizi. Jen bych se s vámi chtěla podělit o pár postřehů.

Celou dobu jsme pociťovali Boží přítomnost. Začalo to vlastně tím, že jsme se postupně scházeli a poznávali – byť cizí lidé – na nástupním místě v Brně. „Taky jedete na pouť do Říma?“ To byla častá otázka. Potom po cestě dost pršelo, ale když jsme zastavili na pauzu, nepršelo. To se nám stalo i po cestě zpět. Pravda, v Římě pršelo dost. Chodili jsme v pláštěnkách, pod deštníky, v noci jsme na hotelu sušili boty a jiné části oblečení, ale myslím, že naši radost z prožité pouti a naše zážitky to vůbec nezkazilo.

V Římě jsme samozřejmě potkávali spoustu českých poutníků. Poznávali jsme se podle placek, které jsme dostali v poutním balíčku a které jsme hrdě nosili připnuté na kabátech. Tyto placčky sloužily také jako vstupenky na všechny poutní akce. Také jsme se potkali s poutníky, se kterými jsme putovali do Říma před 30 lety. Pozdravili jsme se s nimi a prohodili pár slov.

Cestovní kancelář s námi vyslala velmi milou a úžasnou průvodkyni. Hodně toho o Římě věděla, co nevěděla, dostudovala. Snažila se nám toho spoustu ukázat. Ať to

byly různé kostely a chrámy nebo antické památky. Chodili jsme buď pěšky, nebo jezdili metrem, kterým nás učila cestovat.

Cestovka slibovala duchovní doprovod. Průvodkyně se moc omlouvala, že to nějak nevyšlo, ale my si poradili sami. Modlili jsme se sv. růženec, různé modlitby, našli se lidé, kteří přidali nějaké osobní svědectví, nebo někdo vyprávěl o životě sv. Anežky, sv. Kláry, sv. Františka. Také pamětníci vyprávěli o tom, jaké to bylo v Římě před 30 lety. V těchto chvílích naopak, podle jejích slov, čerpala naše paní průvodkyně z nás.

Mše svatá k památce svatořečení Anežky České v bazilice sv. Petra v Římě 12. 11.

Foto Roman Albrecht (Člověk a víra)

Mše sv. v bazilice sv. Petra v Římě 12. 11.

Foto Vojtěch Hlávka (Člověk a víra)

Velké duchovní zážitky jsme měli při různých našich poutních mších svatých. I když jsme kolikrát stáli nebo seděli na schodech bočního oltáře, neboť místa k sezení už byla obsazená. Měli jsme zahajovací mši sv. v bazilice Santa Maria Maggiore. Hlavní bohoslužba národní pouti byla v bazilice sv. Petra ve Vatikánu. Prožili jsme generální audienci u papeže Františka. A slavnostní zakončení národní pouti bylo v bazilice sv. Jana v Lateránu.

V mnoha kostelích – a to nemyslím ty, kde byl český program – zněly české písně třeba při čekání na prohlídku nebo i při samotné prohlídce.

I nám se stalo, že jsme slyšeli andělské zpěvy, když při návštěvě některých kostelů zkoušela pravděpodobně tamní schola.

Při generální audienci u papeže Františka mi při zpěvu naší hymny tekly slzy z očí. A určitě jsem nebyla jediná. Velikou radost jsme měli, když nám oznámili, že papež

František přislíbil, že socha Koruna sv. Anežky České, která byla darem papeži Františkovi, bude umístěna v bazilice sv. Petra ve Vatikánu.

Koruna sv. Anežky České
Foto Roman Albrecht (ČaV)

Generální audience s papežem Františkem
Foto Vojtěch Hlávka (Člověk a víra)

Hudební zážitek jsme si prožili jak při koncertu Hudby hradní stráže v bazilice svatého Jana z Lateránu, tak při koncertu SBM (Scholy brněnské mládeže) v kostele sv. Marcelína a Petra, což je titulární kostel našeho kardinála Dominika Duky.

Koncert SBM v kostele sv. Marcelína a Petra
Foto Vojtěch Hlávka (Člověk a víra)

Při zpáteční cestě jsme ještě navštívili Loreto. Cestou jsme se kochali pohledem na Jaderské moře. Mělo krásnou zelenou barvu. Celou cestu podél moře nás provázela byt' jemná, ale velmi krásně vybarvená duha.

Domů jsme dorazili sice unavení, ale nabití energií z prožité pouti. Diváci v televizi mohli vidět určitě vše do nejmenších detailů. My jsme kolikrát viděli jen hlavy kněží nebo biskupů a slyšeli jejich slova, čekali

jsme v nekonečné frontě na bezpečnostní prohlídku při vstupu do kostelů nebo na náměstí sv. Petra, tlačili jsme se ve frontě na WC, mokli jsme, vyčerpaní večer uléhali do postele v hotelu, ráno brzy vstávali, abychom vše stihli... Ale byli jsme tam!

A závěrem? Můj tatínek prohlásil, že po této návštěvě ho už do Říma nikdo nedostane. Leda až za 20 let na oslavu 50 let od svatořečení Anežky České. Tak se máme na co těšit.

Michaela Kollárová

Přednáška

Maroko s dětmi

Klub sv. Anežky připravil setkání s manžely Lázničkovými, aby nám přiblížili své zážitky z dovolené v Maroku. Rodina tuto zemi navštívila o jarních prázdninách v březnu 2019. Pobyt byl tematicky zaměřen hlavně na zájmy dětí. Připravit poučné putování pro dívky ve věku 10, 12 a 14 let jistě nebylo lehké. Děti se seznámily s jinou kulturou, poznaly města, památky, kuchyni, tržiště, svezly se na velbloudu a přespaly ve stanu v poušti.

Maroko, oficiálně Marocké království, je stát na nejzazším severozápadě Afriky, kde král má rozhodující vliv. Obyvatel zde žije kolem 38 milionů, etnicky Arabové a Berbeři a oficiálním náboženstvím je z 98 % islám. Samostatnost země získala v roce 1956. Z ekonomického hlediska se nejvíce rozvíjí turistika. Maroko má i bohaté zásoby nerostných surovin. Významné je i zemědělství, rybolov a zpracovatelský průmysl. Toto vše souvisí s geografí země. Tato je ovlivněna pohořím Atlas, procházejícím zemí od jihozápadu až k severu, které hraje důležitou roli v podnebí Maroka. Další vliv má na jihu Sahara a atlantské pobřeží.

Stručný nástin této severoafrické země jistě odpověděl na otázku, proč jet do Maroka.

Jarmila Málková

Opavské nebe

aneb Farní večer 2019

V sobotu 23. listopadu se okolo sedmé hodiny večerní začal zaplňovat sál Kulturního domu Na Rybníčku, kde se již popáté konal Farní večer farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě.

Tématem navazoval na předchozí večery, letos jsme se dostali až do samotného nebe.

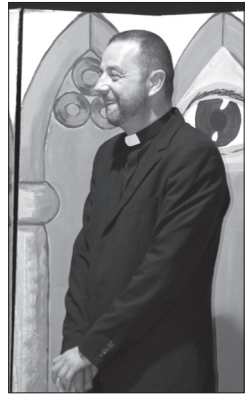
Vtipná scénka se odehrávala u nebeské brány, kde roli svatého Petra převzal sám otec děkan a jak se ukázalo, „moc mu to nešlo“. Pak jsme byli pozváni něco malého zakousnout. Pohoštění připravili farníci a bylo z čeho vybírat: řízečky, chlebičky, zeleninové saláty. Pro mlsné byl připraven sladký koutek a k dispozici byl i bezlepkový stůl.

K tanci a poslechu nám hrála výborná cimbálová muzika. Zatančili jsme si skvěle, hudba byla tak akorát, takže jsme si u stolu dobře popovídali.

Mezi zpěvem, tancem a jídlem probíhala tombola. Letos to neměli výherci jednoduché, protože samotné vyhlášení čísla ještě neznamenal cenu, tu si člověk musel v konkurenci ostatních adeptů pěkně vysoutěžit, a to nebylo vždy jednoduché. Do některých úkolů se zapojil i celý sál.

Strávili jsme příjemný večer mezi přáteli a dobrými lidmi, už se těšíme na další ročník. Díky patří všem, kdo Farní večer připravovali.

Pavla a Honza Petkovovi

Poznámka organizátorů:
Děkujeme všem, kteří přispěli do tomboly a pomohli s přípravou občerstvení.

Adventní duchovní obnova

„Srdcem a středem křesťanského náboženství je tajemství Nejsvětější svátosti“

(Boží služebník Pius XII., encyklika Mediator Dei)

Tento citát byl tématem adventní duchovní obnovy, na kterou zvala paní Marie Smolková, vedoucí Klubu sv. Anežky. Dne 30. listopadu se sešli senioři a ostatní zájemci nejdříve na mši svaté v Kapli sv. Kříže a následně v Církevní konzervatoři. Zde nás přivítala paní Anna Vehovská, seznámila s programem tohoto setkání a předala slovo P. Markovi Večerkovi, farnímu vikáři farnosti Panny Marie v Opavě.

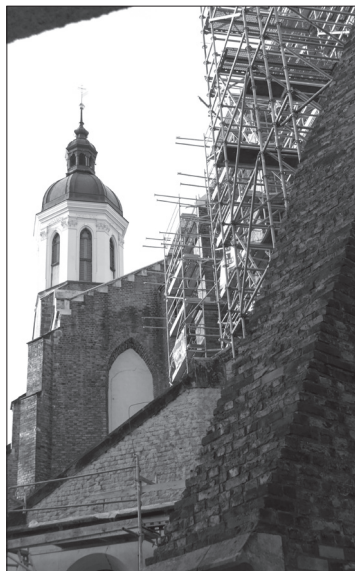
Otec Marek začal otázkou: „Co je to mše svatá?“ Je to tajemství, je to oběť, obětní hostina, společná modlitba. Její nekonečná hodnota, která má svůj vrchol a pramen. Má symbolická jednání, gesta a pohyby. Mše svatá, liturgie, začíná za vstupního zpěvu průvodem za přítomnosti kněze, znamení putujícího božského lidu do Božího království. Znamením velkého kříže kněz zdraví svůj lid – Pán s Vámi ... Postoj stání vyjadřuje úctu. Následuje několik slov do úvodu liturgie, vstupní modlitba je primárně k Pánu Bohu s myšlenkou dne, myšlenkou ke světcům. Četba božího slova v postoji sezení je symbolický postoj žáka, který naslouchá, soustředí se. Zpěv žalmů, o slavnostech i druhé čtení. Při zpěvu Aleluja, vítězného zpěvu pro Krista, se ve stoje vyslechne Evangelium, což je střed Božího slova. Poté kázání, modlitba Vyznání víry, přímlyvy. Průvod s obětními dary, modlitbou nad dary je vzdána Bohu chvála za všechno, co nám dal. Nekrvavá oběť, oběť chleba a vína. Podstatou je víra v proměňování. Tuto oběť ustanovil Ježíš Kristus v předvečer své smrti, zpřítomnění oběti Sv. kříže. Společná modlitba Otčenáš, antifona ke sv. přijímání, díky učinění, modlitba po sv. přijímání. Požehnáním velkým křížem se kněz loučí a průvodem odchází.

Otec Marek proplul tímto „Slovem o mši svaté“, takto rozebral průběh této liturgie. Pro oživení tohoto výkladu vtipně reagoval na dotazy a svými zkušenostmi obohatil všechny posluchače, kteří mu velmi rozuměli, neboť pochází z našeho kraje. Často promluvil jazykem tohoto lidu jako „nesedte na dupě“, „vstaňte z teplých postýlek!“, „začínají Roráty“, „pojďme se přiblížit k Pánu“.

Poděkování patří všem, kdo zajistili klidný průběh této obnovy, postarali se o dobré pohoštění, což byli převážně příznivci Klubu sv. Anežky. Vzdejme jim hold a popřejme milostiplný nový rok.

Anna Šolastrová

Benefiční koncert pro konkatedrálu

Jednu listopadovou neděli Opavský chrámový sbor spolu se zpěváky Pěveckého sboru Stěbořice a Chlapeckého sboru pod vedením sbormistra Karla Kostery uspořádal benefiční koncert, jehož výtěžek byl určen na opravu konkatedrály.

Úvodního slova se vzpomínkou na otce Josefa Veselého, který by se letos dožil 90 let, se ujal o. Marek Večerek.

Poté sbory v zaplněném chrámu sv. Vojtěcha zazpívaly skladby ze svého bohatého repertoáru českých a světových skladatelů duchovní hudby.

Koncert několika sólovými písněmi obohatil také dirigent Karel Kostera.

Sbory by touto cestou chtěly poděkovat posluchačům, kteří svými peněžitými dary z dobrovolného vstupného přispěli k výtěžku z koncertu v částce 30 000 Kč. Touto částkou jsme mohli přispět na opravu naší konkatedrály.

Další týden si sbory se stejným repertoárem zazpívaly ve stěbořickém kostele. Koncert uvedl zdejší duchovní správce o. Klement Rečlo a slovem ho pak provázal Lukáš Graca.

Všem, nejen našim posluchačům, přejí zpěváci chrámového sboru požehnaný rok 2020!

Zdislava Sovadinová

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na leden: všechna setkání (kromě výletů) začínají v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4, v domě U svatě Anežky, pokud není uvedeno jiné místo.

7. 1. Informativní schůzka

14. 1. Beseda s Bc. Anetou Duničkovou na téma „*Smíření se stářím*“

21. 1. Přednáška MUDr. Víta Skaličky na téma „*Mluvený jazyk na Opavsku v proměnách doby*“ bude v pastoračním středisku minoritského kláštera

Marie Smolková

K zamyšlení

Posledně jsme se zamýšleli nad textem nedávno svatořečeného Johna Henryho Newmana. Další jeho texty si necháme na pozdější dobu. Dnes jsem vybral něco, co může být inspirací pro předsevzetí do letošního nového roku 2020.

Jestliže ses rozhodl následovat Krista a neohlížet se zpět, odvážíš se vždycky znovu vkládat svou důvěru v evangelium?

Rozletíš se znovu veden jím, který se nikdy nevnučuje, ale tiše a pokojně tě provází? On, Vzkříšený, přebývá v tobě a předchází tě na cestě.

Přivolíš k tomu, aby ve tvém nitru dal vytrysknout osvěžujícímu prameni? Nebo se snad budeš stydět a budeš říkat: nezasloužím si přece jeho lásku?

To, co nás na Bohu uvádí v úžas, je jeho pokorná a skromná přítomnost. On nikdy netrestá a nikdy nezraňuje lidskou důstojnost. Nikoho „nevede na uzdě“ k poslušnosti. Jakékoli autoritativní gesto by znetvořilo jeho tvář. Jednou z největších překážek ve víře je dojem, že Bůh snad kdy někoho trestal.

Kristus, „který je tichý a pokorného srdce“, nikdy nikoho nenutí.

Kdyby se vnucoval, jak by se kdo mohl odvážit vyzvat tě, abys ho následoval?

On šeptá v tichu tvého srdce: „Já jsem to. Neboj se.“

Vzkříšený Kristus přebývá u každého – ať poznáný, nebo nepoznaný, dokonce i když člověk o tom nic neví – jakoby skrytě, tajně.

Je palčivým plamenem v srdci člověka, světlem v temnotách, miluje tě jako svého jediného, za tebe dal svůj život, v tom je jeho tajemství.

Jsi-li v jednotě s Kristem, pak víš, že boj a kontemplace mají jediný společný zdroj: modlíš-li se, modlíš se z lásky, bojuješ-li za někoho, s kým se zle nakládá, pak je to také z lásky.

Do nového roku Vám (i sobě) přeji hodně Božího požehnání a stálou ochotu jít s Bohem do každé situace, do sluníčka i do nepohody.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Bratr Roger z Taizé. *Láska nad všechnu lásku – prameny Taizé*. Nakladatelství Cesta, Brno 1990; str. 9–11.

Filmové tipy

A co teď?

Drama / Komedie

Francie / Libanon / Egypt / Itálie, 2011, 102 min

Režie: Nadine Labaki

Divácký hit torontského festivalu 2011 je satirickou nadsázkou obohacené komediální drama o muslimkách a křesťankách žijících v sousedské pospolitosti v jedné izolované horské vesničce a o jejich společné snaze uchovat klid a mír před politicko-náboženskými různicemi jejich manželů.

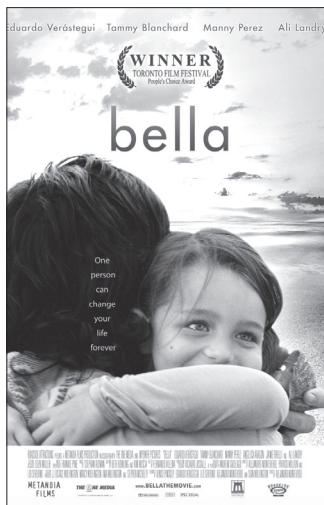

„Je to znázornění jakékoli občanské války, během které se navzájem zabíjejí obyvatelé téže země, sousedé, ba i přátelé. (...) Není to příběh o válce, nýbrž o tom, jak se válce vyhnout,“ říká Nadine Labakiová o svém filmu. Autorka bere diváka na nezapomenutelný kinematografický výlet do izolované horské vesničky, v níž ženy islámského vyznání spojí síly se spoluobčankami, které jsou křesťanky, aby zabránily manželům v politických nesvárech a s nimi související vzájemné agresi. Satirická alegorie o komunitě, v níž je proces rozhodování zbaven testosteronu, nabídne dokonce i zpěv a tanec, zajímavé to ozvláštnění, vezmeme-li v úvahu, že ve filmu jde o náboženskou nesnášenlivost, jež obvykle přináší tragické důsledky. Důkazem toho, že vnímaví diváci

podobnou tvůrčí odvahu odmění, je vítězství v divácké soutěži na festivalu v Torontu nad hity publika jako *Umělec* nebo *Děti moje*. Snímek diváci ocenili i na festivalu v San Sebastián, kde režisérka získala Cenu diváků pro nejlepší evropský film.

(Karel Och, MFF Karlovy Vary)

Bella

Drama / Romantický

USA / Mexiko, 2006, 91 min

Režie: Alejandro Gomez

Monteverde

Nina (Tammy Blanchard) přichází pozdě do práce. Nestalo se jí to poprvé, a tak ji šéf restaurace (Manny Perez), ve které pracuje, vyhodí před všemi kolegy. Jeho bratr, bývalý fotbalista a nyní šéfkuchař v bratrově restauraci José (Eduardo Verástegui), odchází za ní, i navzdory výhrůžkám svého bratra. Stráví spolu nádherný den, během něhož se dozvídají o osudech toho druhého. José se dozvídá, že Nina je těhotná a chce jít na potrat, protože nechce přivést dítě na svět do takové bezútešné situace. José zase velmi touží po dítěti, kvůli staré ráně. Nechá si Nina rozmluvit potrat?

Že se tento film, inspirovaný skutečnou událostí, dostal v roce 2006 do kin, mnozí považují za zázrak. Jeho sledovanost byla velká, získal cenu „People's Choice Award“ na Toronto film festival 2006 a mnoho dalších ocenění.

(csfd.cz, fatym.cz)

Film ke zhlédnutí: www.1url.cz/@Bella

Psi Páně aneb Sněž ten film

Dokumentární

Česko, 2017, 70 min

Režie: Jonáš Vacek

Co v dnešní době znamená oblékat dominikánské roucho? Řád bratří kazatelů, dominikáni, nejsou jen kapitolou z historie římskokatolické církve. Je to stále aktivně fungující společenství bratří a sester. Psi Páně však nechtějí popisovat dlouhou historii řádu. Namísto toho čmouchají za zdmi současných českých klášterů, aby obyčejným smrtelníkům ukázali, co obnáší život v této komunitě a jak vypadá jejich kontakt s okolním světem. Neznámým prostředím provádí jeden ze členů řádu, bratr Jindřich. Jeho prostřednictvím poznáváme každodenní práci a poslání dominikánů. Vidíme pokoru, radost a naplnění, ale také stín pochybností a pocity těžkosti ze zvolené cesty.

Dokument se mimo jiné také zaměřuje na tři témata, na kterých křesťanství stojí a která sama o sobě vyvolávají otázky a kontroverzi – křest, eucharistii a zpověď. Křest – pěkný obřad nebo něco víc? Eucharistie – křesťané jsou skutečně přesvědčení, že se oplatka mění na tělo Krista? Zpověď – není to přežitek chodit někomu druhému říkat na sebe ty nejhorší věci?

(csfd.cz)

Vojtěch Machovský

Knižní tipy

Učinit se modlitbou

Etty Hilesu

Autorka vyvolává od osmdesátých let, kdy byl vydán její deník, takový zájem a pozornost, že ji lze považovat za jednu z předních duchovních postav, jež oslovují dnešní hledače Boha.

Tato mladá holandská Židovka, která roku 1943 zemřela v Osvětimi, prošla v posledních třech letech svého jen devěťadvacetiletého života uchvacující cestou. Byla to osobnost nadaná, živá, ba vášnivá, ale také plná chaosu, v němž se mnohdy ztrácela. S pomocí terapeuta se pustila do práce na sobě, díky níž sama, mimo jakoukoli konfesi, dospěla k setkání s Bohem a v dramatickém kontextu holokaustu i k uchování si vnitřní svobody a oddané službě svému lidu.

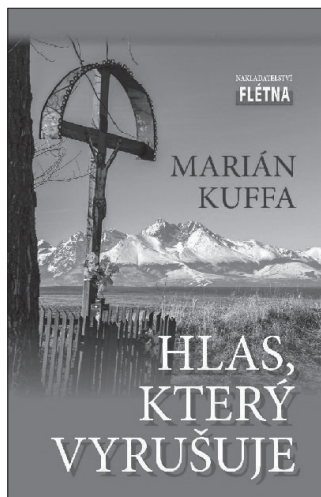

Hlas, který vyrušuje

Marián Kuffa

Před Vánoci se na pultech objevila nová kniha známého slovenského kněze Mariána Kuffy, který se na své faře v Žakovcích pod Tatrami stará o bezdomovce, bývalé vězně či alkoholiky. Kuffa se výrazně angažoval během slovenských prezidentských voleb na jaře 2018. Pustil se tak na tenký led politiky. Je ovšem pravda, že témata jako genderová ideologie či ochrana rodiny k náboženství také patří.

Předložený text, přepsaný z několika Kuffových promluv, je vlastně pokusem o shrnutí konzervativních priorit pro současného voliče, který má problém s tím, že staletá normálnost se ze společnosti postupně vytrácí. Předmluvu napsal profesor Petr Piňha.

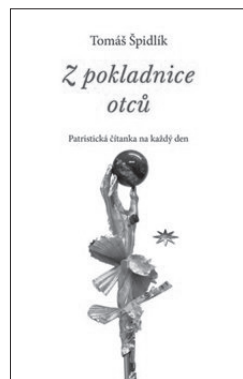

Z pokladnice otců

Tomáš Špidlík

Ačkoliv od narození kardinála Špidlíka uběhlo právě 100 let a od jeho úmrtí to letos bude 10 let, stále vychází jeho nové knihy, které čerpají z bohaté zásoby textů, které po sobě zanechal.

Tentokrát se jedná o čítanku duchovních textů od osvědčených autorů křesťanského starověku. Tito otcové církve nás v mnoha situacích povzbuzují konkrétními radami a svěžími impulzy. Jejich zkušenosti sestavil otec kardinál na každý den celého roku ve formě krátkého meditativního čtení. Jde o podobný koncept i výchozí zdroje, jako používá kniha 365 dní s Anselmem Grünem, která vyšla na podzim.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Nehoda v prodejně

Pan Chvátal má velmi nemocnou maminku. Pečuje o ni on, jeho manželka a její sestra. Nenahraditelným pomocníkem je jim mobilní pečovatelská služba Charity. Sestry přijíždějí a starou paní vždy odborně ošetří.

Pan Chvátal jde nakoupit potraviny do blízké samoobsluhy. Sotva vejde dovnitř, dolehne k němu křik a dětský pláč. S nákupním vozíkem zamíří tam, kde se něco nedobrého děje. Je tam už více než deset lidí, kteří sledují dvě rozlícené prodavačky, jak peskují dva snad desetileté kluky. Na podlaze leží rozbité sklenice, které zřejmě spadly z přilehlého regálu.

Přichází vedoucí prodejny, kterému jedna z prodavaček hlásí: „Tito dva kluci se honili, až vrazili do regálu, ze kterého spadly sklenice.“

Vedoucí se významně podívá na kluky a rozhodne: „Budete to muset zaplatit.“

Přece jenom o něco starší z dvojice se mezi vzlyky hájí: „Nehonili jsme se. Já jsem najednou uklouzl a vrazil do regálu.“

Vedoucímu je to jasné. „Vymýšlíš si, tady je protiskluzová podlaha. Museli jste se honit, jinak bys tu nespádl.“

„Nehonili jsme se,“ hájí se s pláčem hoch.

„Nelži! Půjdem do kanceláře a sepíšeme škodu. Rodiče to budou muset zaplatit.“

Pan Chvátal pozoruje oba kluky a je si jistý, že je poznává: oba jsou z trojice králů, kteří k nim přišli na tříkrálovou sbírku. Pamatuje si je dobře. S manželkou je uvítali a královsky pohostili. Vždyť koledníci přišli z Charity, která pečuje o jeho nemocnou maminku.

Pan Chvátal vystupuje z řady lidí a zvolá jasně: „Ti kluci nelžou.“

Vedoucí se zarazí a zeptá se: „Jak to můžete tak jistě tvrdit?“

„Znám je. Byli u nás na tříkrálové sbírce. Jsou to bratři, hodní kluci. Pamatuji si: ten starší je Petr. Musel na něčem uklouznout, na nějaké kaluži nebo potravíně.“

Vedoucí se vysmívá: „A jak to chcete dokázat?“

Do rozhovoru se vkládá jedna z prodavaček. „Honili se. Viděla jsem je. Chtěla jsem je zastavit, ale přišla jsem už pozdě.“

Pan Chvátal však klukům věří. Kleká si na koleno a sklání se tak, aby viděl pod regál, který stojí na nožkách. Náhle se usměje a řekne: „Je tam banánová slupka.“

Jedna z prodavaček ji smetákem vymete a všem je najednou jasné, že Petr na rozmáčknuté slupce uklouzl.

Lidé se rozcházejí, vedoucí se omlouvá, prodavačky začínají střepy uklízet. Petr děkuje panu Chvátalovi, že se jich zastal.

„To je maličkost,“ odpovídá muž, „vy jste udělali pro nás mnohem víc než já pro vás. Jako koledníci jste vykoledovali peníze pro Charitu, která nám posílá ošetřovatelky pro naši maminku. Já vám děkuji.“

„Příští rok půjdeme jako králové zas,“ slibují kluci a úsměvy prozařují zaschlé slzy na tvářích obou koledníků.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Anežka Řeháková*

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Přáníčka do soutěže

Děti ve školní družině vyráběly přáníčka do soutěže „O nejkrásnější vánoční přání“. A protože naše děti jsou velice kreativní, bylo těžké vybrat z tolika krásných výtvarů. Přáníčka poslouží jiným dětem ze sociálně slabších rodin.

Sametová revoluce

Výročí 17. listopadu jsme si připomněli celodenním projektem. S dětmi jsme začali vyučování jako za „starých časů“, tajně jsme se museli dostat do školní kaple, aby nás nepotkal příslušník SNB. V kapli jsme děkovali za svobodu a povídali jsme si o svaté Anežce, jejím životě a její přimluvě za náš národ a svobodu.

Na stanovištích ve třídách jsme pak počítali ceny jídla kdysi a dnes, děti se seznámily s tehdejšími výrobky, jídlem i kulturou, soutěžili jsme v AZ kvízu o svaté Anežce a cinkali jsme klíči.

Adventní věnce

Poslední listopadový týden to ve škole vonělo jehličím. Začala výroba adventních věnců. Kolik se jich vyrobilo, není úplně jisté. Vyráběli rodiče i děti pro sebe domů a také na prodej.

Na první adventní neděli si farníci z Hradce nad Moravicí a z Opavy-Jaktaře mohli zakoupit adventní věnec. Celkem se jich prodalo 60. Výtěžek z prodeje poslouží jako školné pro našeho „spoluzáka“ z projektu Adopce na dálku.

Svatý Mikuláš

Jak už bývá hezkou tradicí, i letos do naší školy zavítal svatý Mikuláš. Deváťáci si připravili scénku o jeho životě a odkazu. Svatý Mikuláš nepřišel sám, přivedl s sebou své pomocníky. A tak se mohly děti spolu s anděly potěšit a spolu s čerty trochu bát.

Setkávání předškolních dětí

Další setkání předškolních dětí bude
v pondělí 6. ledna 2020
a v úterý 4. února 2020
od 15.30 do 16.30
na pobočce
v Jaktari. Těšíme se na vás.

Jana Larischová

Centrum pro rodinu – středisko Opava

*Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.*

Duchovní obnova pro muže v Opavě

Uskuteční se v **sobotu 18. ledna** v pastoračním středisku minoritského kláštera v Opavě.

Téma: *Co musí člověk udělat, aby byl dobrým křesťanem* (P. Víta Řehulka)

Začátek v 9 hodin, ukončení cca v 18 hodin. Dopoledne a odpoledne bude přednáška, po ní čas pro ztišení i popovídání, možnost svátosti smíření, mše svatá.

Cena: 250 Kč (včetně oběda a občerstvení)

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Nabídka Manželských večerů v Opavě nebo blízkém okolí v roce 2020

Od konce ledna 2020 nabízíme opět pro manželské páry kurz Manželské večery, který se může uskutečnit v Opavě nebo blízkém okolí. Aby se kurz mohl uskutečnit, je třeba, aby se přihlásilo alespoň 5 párů.

Každé setkání začíná večeří nebo jednoduchým občerstvením. Manželé zhlédnou celkem 7 témat z DVD a během každého večera budou mít dostatek příležitostí si o těchto tématech spolu povídat. Každý pár bude mít soukromí u vlastního stolu.

Skupinová diskuze není součástí kurzu.

Cena kurzu: cca 2 000 Kč (večeře nebo občerstvení, nájem, materiály)

Kurz je neziskový.

Bližší informace a přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Přehled akcí Centra pro rodinu v Opavě: leden–červen 2020

- 22. 2. Celodenní seminář pro páry s manžely Smékalovými v Opavě
- 14. 3. Postní duchovní obnova v Hradci n/Mor. (manželé Vyleťalovi a P. Václav Rylko)
- 28. 3. Setkání pro ženy s Fany Böhmovou v Opavě
- 7. 4. Odpolední seminář pro ženy s Irenou Smékalovou v Opavě
- 15.–17. 5. Víkend pro ženy na Cvilíně

Jana Dostálová

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Tříkrálová sbírka letos po dvacáté

Po dvacáté se mezi 1. a 14. lednem letošního roku rozeběhnou po ulicích měst a vesnic tisíce koledníků Tříkrálové sbírky. Tak jako již devatenáctkrát před tím mezi nimi budou i koledníci Charity Opava. Z dětí, které koledovaly v prvních ročnících Tříkrálové sbírky, jsou už dospělí lidé a koledovat chodí jejich potomci. Tříkrálová sbírka, při níž koledníci přicházejí s přáním všeho dobrého do nového roku a prosbou o almužnu potřebným, spojuje myšlenkou solidarity lidí napříč generacemi.

S Tříkrálovou sbírkou je také spjata řada akcí. Opavané se mohou stejně jako loni těšit na velkolepý Tříkrálový průvod, který Charita Opava pořádá s herci Slezského divadla. Začne **v pondělí 6. ledna v 16 hodin** pod Ptačím vrchem přivítáním Tří králů, kteří se poté vydají na průvod městem. V čele průvodu půjde opět velbloudice Šemi, následována

Třemi králi pod baldachýnem a posly s dary. Přes Ostrožnou ulici pak všichni dojdou ke Slezskému divadlu, kde se Tři králové a jejich doprovod pokloní u jesliček Ježíškovi, Marii i Josefovi a předají jim dary. Koledníkům pak požehná biskup Martin David spolu s opavským děkanem Janem Czudkem. Velkou atrakcí pro děti mohou být také živé ovečky nebo fotokoutek, kde si mohou udělat pamětní fotografii s velbloudicí Šemi, která oproti loňskému roku opět trochu povyrosla.

Peníze, které se každoročně vyberou, pomáhají po celý rok potřebným. „Vaše dary nám loni umožnily například nakoupit zdravotnický materiál a dva automobily na CNG pro pečovatelskou, ošetrovatelskou a hospicovou službu, které pečují o nemocné seniory a pacienty v terminálním stadiu,“ vyjmenovává s díky ředitel Charity Opava Jan Hanuš. „Část výtěžku jsme použili na rekonstrukci nových prostor pro naše chráněné dílny a na zkvalitnění bydlení pro osoby s mentálním a zrakovým postižením,“ dodává. Také příspěvky z letošní sbírky budou především na Opavsku pomáhat seniorům, lidem v krizové situaci, umírajícím lidem, lidem s mentálním a zrakovým postižením či těm, kteří jsou znevýhodnění na trhu práce.

To, že je Tříkrálová sbírka v běhu, ještě neznamená, že Charita Opava stále neshání koledníky. „*Především v Opavě jich máme stále nedostatek,*“ říká koordinátorka sbírky Marie Hanušová. Kdo je ochoten koledovat a podpořit dobrou věc, může se během celé doby trvání sbírky ozvat na tel. 604 175 518 nebo napsat na mail tk@charitaopava.cz. Hlásit se mohou také malí či velcí jednotlivci, kteří budou zařazeni do skupinek. Pro koledníky je opět připravena řada soutěží včetně populární soutěže o chytré mobilní telefony. Její výherci budou vyhlášeni na slavnostním vyhodnocení Tříkrálové sbírky ve středu 29. ledna 2020 v 16 hodin v opavském kině Mír.

Podrobné informace najdete na stránkách www.charitaopava.cz pod záložkou Tříkrálová sbírka.

Charitu Opava čeká akce „Kulový blesk“

Akce „kulový blesk“ čeká v letošním roce tři chráněné dílny Charity Opava. Postupně se totiž budou z Velkých Hoštic, Vlastoviček a ředitelství v Jaktarži stěhovat do části rozsáhlého areálu bývalé Strojní traktorové stanice na ulici Přemyslovců v Jaktarži, který se stane jejich novým sídlem. Najdou zde více pracovního i skladovacího prostoru včetně nových kanceláří pro sociální zázemí pracovníků. Tento proces je náročný nejen časově, ale také finančně. Vždyť jen pořízení nového nábytku a vybavení přijde Charitu Opava na 624 tisíc korun. Touto částkou nám přispěl Moravskoslezský kraj v rámci projektu pod názvem „Dílny v novém areálu“.

Skříně a stoly do šaten, mikrovlnná trouba a židle či stoly do kuchyňky, dávkovače mýdla, zásobník ručníků, regály, odvěječ látky, paletovací vozík, vysílačky, vysavač, zametací stroj, plošinový vozík... Stovky malých drobností dohromady vyjdou na skutečně hodně peněz, zvláště když uvážíte, že v areálu najde do roka práci přes sto dvacet zdravotně handicapovaných osob. Do rekonstruované několikapatrové administrativní budovy se přestěhují z Opavy a Vlastoviček šicí, tkací, vyšívací a keramická dílna a také pracoviště gravírování a sítotisku, do čtyřhalí, kde již částečně sídlí Chráněná technická dílna z Velkých Hoštic, se vedle Chráněné technické dílny z Jaktarže přesune ještě kompletační dílna Chráněných dílen sv. Josefa.

Stávající vybavení většiny těchto dílen je přitom často na hranici životnosti, do nového areálu navíc bude zapotřebí nábytku daleko více, protože nové prostory jsou čtyřnásobně větší, než jaké mají dílny k dispozici nyní.

„*Celý projekt stěhování je skutečně finančně velmi náročný, proto jsme Moravskoslezskému kraji za tuto pomoc velmi vděční a děkujeme za ni,*“ říká zástupce ředitele Charity Opava Tomáš Schaffartzik. Spolufinancování projektu „Dílny v novém“ zajistí Charita Opava z prostředků Tříkrálové sbírky 2019, dotací Úřadu práce a z vlastních zdrojů a darů.

Odsouzené ženy vyrábí dárky pro Tříkrálovou sbírku

Háčkované srdíčko, malého andělíčka z těstovin, vánoční přáníčko či malou keramickou rybičku – takovéto drobné pozornosti čekají na ty z Vás, kteří počátkem roku 2020 přispějí Třem králům při tradiční lednové sbírce. Při cestě do domácností

Opavanů musely tyto dárečky překonat velkou překážku v podobě vězeňské zdi. Pro Charitu Opava je totiž vyrobily ženy, které si odpykávají trest v opavské věznici na Olomoucké ulici.

Patnáct beden s přibližně pěti tisíci drobnými dárky si přímo v opavské věznici převzala za přísných bezpečnostních opatření hlavní koordinátorka Tříkrálové sbírky Marie Hanušová. Ta také využila přítomnosti některých odsouzených žen, aby jim poděkovala a povyprávěla o tom, kde všude vybrané peníze z Tříkrálové sbírky pomáhají.

Charita Opava s opavskou věznicí spolupracuje na výrobě dárečků již mnoho let. Odsouzené ženy z běžných oddílů i ze Specializovaného oddílu pro výkon ochranného různých závislostí, je vyrábějí prakticky po celý rok. „Jsme za tuto spolupráci rádi,“ říká asistentka ředitele opavské Věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Barbora Šumberová. „Ženy si odpykávají trest za špatné věci, které udělaly, a tak je dobře, že to mohou vyvážit tím, že zase vykonají něco dobrého pro druhé.“

„Výrobky jsou rok od roku hezčí, moc si této spolupráce vážíme a věříme, že potěší dárce, kteří přispívají do Tříkrálové sbírky,“ vzkazuje za Charitu Opava Marie Hanušová.

Nový vyšívací stroj už jede na plné obrátky

Dva vyšívací stroje v Chráněných dílnách sv. Josefa jedou především v čase velkých zakázek prakticky nepřetržitě. Zdejší zaměstnanci na nich umí vyrobit trička s jakýmkoli logem podle objednávky, vyšívané zástěry, ručníky, vesty, pracovní oděvy. A také velké zdobné hasičské zástavy a šerpy nebo vlajky či vyšívané ubrusy. Především u těchto velkoformátových zakázek už ale dva vyšívací stroje nestačily. Nyní už mají v dílnách tento problém vyřešen – díky dotaci Moravskoslezského kraje si mohli pořídit vyšívací stroj třetí, který to vše zvládne.

Hasičské zástavy mají rozměry 1,5 x 1 metr a jejich vyšívání na malých strojích sice bylo možné, ale trvalo velmi dlouho. Nový vyšívací stroj disponuje velkým vyšívacím

rámečkem, díky němuž se práce značně zjednoduší a urychlí. „Charitě Opava se díky jeho pořízení také rozšířily nové výrobní možnosti a navýší kapacita strojního vyšívání,“ říká manažer Tomáš Schaffartzik. V Chráněných dílnách sv. Josefa, které sídlí na dvoře ředitelství Charity Opava v Jaktři, nyní pracuje kolem padesáti lidí, v samotné šicí dílně pak osm lidí, z nich sedm jsou osoby s různým typem zdravotního handicapu od postižení pohybového aparátu, přes psychické onemocnění až po postižení související s různými onkologickými onemocněními.

„Z celkové hodnoty vyšívacího stroje 210 tisíc korun uhradil Moravskoslezský kraj 150 tisíc, zbývajících 60 tisíc korun pokryla Charita Opava z vlastních zdrojů,“ dodává s díky Schaffartzik. Díky krajské dotaci tak mohly v Chráněných dílnách ještě před Vánocemi jet na plný výkon hned tři vyšívací stroje a Charita Opava mohla vyhovět daleko většímu množství objednávek.

Vstupenka 001 vydražena, odnáší si ji moderátor Hradeckého slunovratu Vašek Jílek

Dárková dřevěná vstupenka na festival Hradecký slunovrat s číslem 001 má majitele.

Za 5 554 korun ji vydražil moderátor a člen organizačního týmu festivalu Hradecký slunovrat Václav Jílek. Výtěžek z dražby, kterou letos již podruhé zorganizoval štáb festivalu, je opět určen klientům sociálně terapeutické dílny Radost, kterou provozuje Charita Opava.

Dražba, která probíhala na facebookové stránce festivalu Hradecký slunovrat, začala v úterý 3. prosince v 19 hodin a skončila v sobotu 7. prosince ve stejný čas. Postupně přihazovalo asi osm lidí, mezi nimi také majitelka pražské kavárny CAFÉ JEN Hanka Bojdová, která vstupenku s číslem 001 vydražila loni. Letos ji ovšem v litém boji porazil Václav Jílek, člen štábu Hradeckého slunovratu, kterého znáte také jako moderátora scény pod Bílou věží.

„Děkujeme, že jste v tom s námi,“ říká ředitel Hradeckého slunovratu Václav Müller. A Václav Jílek přidává pozdravy do Radosti, kterou osobně navštíví v lednu.

Dražba je pokračováním těsné spolupráce Hradeckého slunovratu a Charity Opava. Charitní chráněné dílny vytvářejí pro festival řadu výrobků merchandisingu, koneckonců také dřevěné dárkové vánoční permanenty vyrobily na speciálním laseru Chráněné dílny sv. Josefa. Letos také Hradecký slunovrat spolu s Charitou Opava zorganizoval velmi úspěšnou sbírku na elektrický invalidní vozík pro paní Helu Jombíkovou. Náhodou není ani to, že výtěžek dražby bude určen sociálně terapeutické dílně Radost. Její klienti s mentálním postižením totiž tradičně pletou košíky pro speciální edice festivalového vína a loni se dokonce stali se svým stínovým divadlem hvězdami Hradeckého slunovratu.

„Děkujeme, Vašku, jste skutečně jednička,“ vzkazují Václavu Jílkovi klienti Radosti a dodávají, že se už těší, že budou moci majiteli vstupenky 001 poděkovat osobně.

Charita Opava

Oznámení

Mše svatá v německém jazyce

bude **v sobotu 25. ledna** v 16.30 v *kapli Povýšení sv. Kříže* na Matiční ulici v Opavě.

Slavnost Zjevení Páně – 6. ledna

Mše svaté budou v *kostele sv. Vojtěcha* v 6, v 7 a v 18 hodin. Při všech mších svatých se bude žehnat voda, kadidlo a křída.

Modlitba se zpěvy Taizé

bude **v sobotu 18. ledna** v *kostele sv. Vojtěcha*. Začátek je v 19 hodin.

Týden modliteb za jednotu křesťanů od soboty 18. ledna do soboty 25. ledna.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- *Kostel Sv. Ducha* – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin.
- *Kostel sv. Vojtěcha* – **každý pátek** je tichá adorace s možností svátosti smíření od 17 do 18 hodin (do začátku mše svaté). **V pátek 3. ledna** (*první pátek v měsíci*) adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **v pátek 17. ledna** (*třetí pátek v měsíci*) adorace s pobožností s Korunkou k Božímu milosrdenství.
- *Kostel Nejsvětější Trojice* – **v neděli 5. ledna a 2. února** bude adorace s litaní k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostným požehnáním po mši svaté začínající v 16.30.
- *Kostel Božského Srdce Páně (Marianum)* – **v pátek 3. ledna** (*první pátek v měsíci*) od 17.20 do začátku mše svaté v 18 hodin; **každou středu** (pokud není liturgická památka) v 18 hodin mše svatá ke cti

svatého Josefa, před mší svatou litanie ke sv. Josefu.

- *Kaple Povýšení sv. Kříže* (ul. Matiční) **každý čtvrtek** od 17.30 do začátku mše svaté v 18 hodin.
 - *Kostel sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích* – **v pátek 3. ledna** (*první pátek v měsíci*) adorace s pobožností k Nejsvětějšímu Srdci Páně; **v pátek 31. ledna** (*poslední pátek v měsíci*) adorace s pobožností s Korunkou k Božímu milosrdenství, vždy po mši svaté začínající v 17 hodin.
-

Intence na mše svaté

- **Na ranní a dopolední mše svaté** v *kostele sv. Vojtěcha* se intence zapisují **průběžně po celý rok**, vždy po každé mši svaté v sakristii.
 - **Na večerní mše svaté** se v *kostele svatého Vojtěcha* přijímají intence na březen 2020 **v pátek 24. ledna** od 16.45 do 17 hod. Je možno zapsat intenci i v následujících dnech (pátek, sobota a neděle), avšak nejpozději do 17.40 nebo po mši svaté začínající v 18 hod.
-

Plánovaná sbírka v lednu

- **Neděle 12. ledna** – *sbírka na opravu konkatedrály* (v kostelech farnosti Panny Marie).
-

Informace na webových stránkách

- Kompletní program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na webových stránkách: dcm.doo.cz.
- Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách: www.farnostopava.cz.

Exercicie v lednu a únoru

- **Pátek 24. 1. až neděle 26. 1. – Velehrad**
Duchovní cvičení pro všechny, kteří přijali svátosti církve v dospělosti

P. Vítězslav Řehulka

- **Pátek 24. 1. až neděle 26. 1. – Hostýn**
Víkendová duchovní obnova

Ing. Mgr. Václav Čáp

- **Neděle 9. 2. až pátek 14. 2. – Velehrad**
Kněžské exercicie

Mons. Vojtěch Šíma

- **Pondělí 17. 2. až středa 19. 2. Velehrad**

Duchovní cvičení pro kostelníky a akolyty

P. Pavel Hofírek

- **Středa 19. 2. až pátek 21. 2. – Velehrad**
Duchovní cvičení pro zaměstnance Charity

Mons. Bohumír Vitásek

- **Pátek 28. 2. až neděle 1. 3. – Velehrad**
Víkendová duchovní obnova pro všechny, kteří pečují o kostel

Mons. Vojtěch Šíma

Veškeré informace o jezuitských duchovních cvičeních, včetně kontaktních údajů na exerciční domy, najdete na webových stránkách www.exercicie.cz/nabidka.php, kde se také můžete přihlásit.

Koncert

V **neděli 12. ledna** v 15 hodin *kostel Narození Panny Marie ve Stěbořicích*. Koncert „*Rozloučení s vánočním časem*“. Na programu budou vánoční písně a pastorely českých mistrů. *Účinkují:* schola Stěbořice; Chrámový sbor Opava, Pěvecký sbor Stěbořice a jeho sólisté, orchestr, dirigent Karel Kostera.

Prosebné a významné dny

- **Pátek 3. ledna** – první pátek v měsíci;
- **pondělí 6. ledna** – slavnost Zjevení Páně (sv. Tři králové), doporučený svátek;
- **neděle 12. ledna** – svátek Křtu Páně (konec vánoční doby);
- **čtvrtek 16. ledna** – Den památky Jana Palacha;
- **sobota 18. ledna** – památka Panny Marie Matky jednoty křesťanů (začátek týdne modliteb za jednotu křesťanů);
- **neděle 19. ledna** – Den uprchlíků;
- **sobota 25. ledna** – svátek Obrácení svatého Pavla (konec týdne modliteb za jednotu křesťanů);
- **pondělí 27. ledna** – Den památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti;
- **pátek 31. ledna** – Světový den pomoci malomocným;
- **neděle 2. února** – svátek Uvedení Páně do chrámu – Světový den zasvěcených osob;
- **pátek 7. února** – první pátek v měsíci.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: RKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 27., číslo 1. Náklad 550 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 2. 2. 2020, uzávěrka 14. 1. 2020